

ДЕМАРІН Ігор Борисович (22. 10. 1959, м. Ізюм Харків. обл.) — композитор, естрадний співак. Заслужений артист УРСР (1988). Гран-Прі Всесоюз. конкурсу країн соціаліст. співдружності «Ялта-88», лауреат Міжнар. конкурсу «Сходінка до Парнасу» (1992), дипломант Всесоюз. конкурсу естрад. пісні в м. Юрмала (Латвія, 1986), Міжнар. конкурсу естрад. пісні в

м. Сопот (Польща, 1989). Закін. Київську консерваторію (1988; кл. композиції [Л. Колодуба](#)). Від 1990 живе у Москві. Пісні Д. — у репертуарі В. Леонтьєва, Й. Кобзона, Ф. Кіркорова, І. Аллегрової, Л. Вайкуле, Л. Доліної, Т. Гвардцетелі, гурту «Лісоповал». Записав компакт-диск «Аплодисменти...» (1999).

Основні твори

моноопера «Дзеркала», опера «Сага про солдата» (1991), рок-опера «Парфумер» (за романом П. Зюскінда, лібрето Ю. Рибчинського, 2007), композиція «12 монологів, підслуханих у натовпі» на сл. С. Кірсанова; естрадні пісні на сл. Ю. Рогози «Фокусник», «Джордано», «Білий танець», «Балада про солдата», на сл. Ю. Рибчинського – «Конвой», «Я не можу розстатися».

Рекомендована література

1. Швачко Т. Чи засяють нові зірки? // Музика. 1988. № 6;
2. «Хочу залишитись самим собою» // Там само. 1994. № 4.

[В. Ф. Шинкарук](#)

Бібліографічний опис:

Демарін Ігор Борисович / В. Ф. Шинкарук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21387>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).